

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 1To/87/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4421010526
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ingrid Kišacová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4421010526.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ingrid Kišacovej, PhD. a členov senátu JUDr. Stanislava Libanta a JUDr. Štefana Hrvolu, v trestnej veci proti obžalovanému G. Z. pre pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 29.06.2022 sp. zn. 2T/53/2021, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 18.10.2022 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku, odvolanie obžalovaného G. Z., narodeného XX.XX.XXXX

z a m i e t a ,

pretože zistil, že nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Horeuvedeným rozsudkom súd I. stupňa uznal obžalovaného G. Z. (ďalej len obžalovaný) vinným z pokračovacieho prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák. v znení účinnom do 01.05.2015 (ďalej len „Tr. zák.“) na tom skutkovom základe, že:

potom ako dňa XX.XX.XXXX v I. E. v súvislosti s poskytovaním služieb ako živnostník pre spoločnosť Q. X. NZ s.r.o. so sídlom I. E., N. cesta č. XX, IČO: XXXXXXXX prevzal platobnú kartu číslo XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX k podnikateľskému účtu tejto obchodnej spoločnosti, vedenom v M. sporiteľni a.s., číslo XXXXXXXXXXX/XXXX s tým, že bol oprávnený túto platobnú kartu použiť výlučne na platby za nákup pohonných hmôt do jemu zvereného motorového vozidla zn. O. EČ:l. XXX J. a platby nákladov spojených s prevádzkou tohto mu zvereného motorového vozidla s povinnosťou tieto nákupy následne spoločnosti Q. X. NZ s.r.o. I. E. vyúčtovať,

1) dňa XX.XX.XXXX odcudzil z uvedeného podnikateľského účtu spoločnosti Q.

X. NZ s.r.o. I. E. číslo XXXXXXXXXXX/XXXX prostredníctvom tejto platobnej karty číslo XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX v čase o XX:XX:XX h. neoprávnené vykonanou platbou finančné prostriedky vo výške 500 eur a v čase o 05:20:30 h. neoprávnené vykonanou platbou finančné prostriedky vo výške 200 eur, a to v K. F. v G., prevádzkovej spoločnosťou H. spol. s r.o. Z., pričom takto odcudzené finančné prostriedky vo výške 700 eur použil pre vlastnú potrebu,

2) dňa XX.XX.XXXX odcudzil z uvedeného podnikateľského účtu spoločnosti Q.

X. NZ s.r.o. I. E. číslo XXXXXXXXXXX/XXXX neoprávneným výberom prostredníctvom tejto platobnej karty číslo XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX v čase o XX:XX:XX h. z bankomatu č. XXXX M. sporiteľne a.s. nachádzajúceho sa v I. na O. ulici, finančné prostriedky vo výške 500 eur pričom takto odcudzené finančné prostriedky vo výške 500 eur použil pre vlastnú potrebu,

3) dňa XX.XX.XXXX odcudzil z uvedeného podnikateľského účtu spoločnosti Q.

X. NZ s.r.o. I. E. číslo XXXXXXXXXXX/XXXX neoprávneným výberom prostredníctvom tejto platobnej karty číslo XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX v čase o XX:XX:XX h., v čase o XX:XX:XX h. a v čase o XX:XX:XX h. finančné prostriedky vo výške 1500 eur, a to tromi neoprávnenými vykonanými platbami, každou v sume 500 eur v herni Y. M., nachádzajúcej sa v nákupnom a zábavnom centre Q. W. v I., prevádzkovej spoločnosťou Y. M. s.r.o. Z., pričom takto odcudzené finančné prostriedky vo výške 1500 eur použil pre vlastnú potrebu, čím poškodenej spoločnosti Q. X. NZ s.r.o. so sídlom I. E., N. cesta č. XX, IČO:XXXXXXXX spôsobil celkovú škodu vo výške 2700 eur.

Za to mu súd I. stupňa uložil podľa § 212 ods. 3 Tr. zák., s použitím § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák., za nezistenia žiadnej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 Tr. zák. a zistenia priťažujúcej okolnosti podľa § 37 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák. a zásad uvedených v § 41 ods. 1 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil výrok o treste uložený obžalovanému skorším rozsudkom Okresného súdu Levice sp. zn. 4T/41/2015 zo 06.09.2017, právoplatným dňa 25.01.2018 v spojitosti s uznesením Krajského súdu v Nitre sp. zn. 4To/94/2017 z 25.01.2018, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. obžalovanému uložil povinnosť nahradiť poškodenej právnickej osobe Q. X. NZ s.r.o., I. E., N. cesta č. XX, IČO: XXXXXXXX škodu vo výške 2700 eur.

Proti tomuto rozsudku, v zákonom určenej lehote, podal odvolanie obžalovaný, prostredníctvom obhajkyne „v celom rozsahu“. Konanie predchádzajúce napadnutému rozsudku nenapádal.

V jeho písomných dôvodoch, prostredníctvom obhajkyne namietal, že mal byť spod obžaloby pre neunesenie dôkazného bremena o jeho vine prokurátorom oslobodený, s poukazom na jeho obranu vyplývajúcu z jeho výpovede z XX.XX.XXXX, konfrontáciu s poškodeným a výpoveď svedkyne Z. B. z prípravného konania, pretože k predmetným platbám a výberom v hotovosti platobnou kartou z účtu poškodeného, okrem platenia nákupu pohonných hmôt mal vopred poškodeným udelené oprávnenie podľa ich dohody o spôsobe úhrady jeho odmeny za ním poskytnuté služby vodiča poškodenej spoločnosti. Spochybnenie obrany výpoveďou R. J. O. resp. pracovníčky R. Z. nie je možné zamieňať s kvalifikovaným vyvrátením jeho obrany, pretože v prípade odsúdenia musí byť preukázaná vina jemu, nie on je povinný dokazovať svoju nevinu. Poukazoval na dĺžku konania 7 rokov a 2 mesiace, vzhľadom na ktorú uložený trest je samoučelný a nespravodlivý, nemôže splniť výchovný účinok u neho ani z hľadiska generálnej prevencie. Nemôže obstať argumentácia, že dĺžku konania spôsobil svojou neprítomnosťou, pretože bol riadne vypočutý, konfrontovaný s poškodeným, aktívny v obhajobe, pre jeho neprítomnosť bolo trestné stíhanie prerušené a v tomto bolo, keď odpadol dôvod prerušenia, pokračované a viedlo sa konanie proti ušlému. V prípravnom konaní proti ušlému sa následne konalo len jeho skončenie, celková dĺžka konania už presiahla dvojnásobok hornej hranice trestnej sadzby podľa Trestného zákona. Navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b), e) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a rozhodol sám tak, že ho podľa § 285 písm. b) Tr. por. spod obžaloby oslobodí.

V predmetnej veci sa vedie proti obžalovanému konanie ako proti ušlému.

Obhajkyňa obžalovaného na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu zotrvala na podanom odvolaní i jeho dôvodoch. Navrhla, aby rozsudok súdu I. stupňa bol v celom rozsahu zrušený a obžalovaný bol spod obžaloby oslobodený z dôvodov uvedených v písomnom odvolaní.

Prokurátorka krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedla, že okresný súd vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu a zákonným spôsobom, pričom v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol dôkazy, o ktoré sa skutkové a právne názory opierajú. Vyhodnoteným vykonaním dôkazov v súlade so zásadou v § 12 ods. 2 Tr. por. dospel k správnym skutkovým a právnym záverom. Uložený trest považovala za zákonný a správny. K námietkam obhajoby dodala,

že obžalovanému bol ukladaný súhrnný trest a dĺžka konania v predmetnej veci bola spôsobená aj neprítomnosťou obžalovaného, v dôsledku čoho bolo trestné stíhanie viackrát prerušené. Navrhla odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné.

Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou - obžalovaným, nezistiac dôvody na postup vyplývajúci z § 316 Tr. por., preskúmal podľa § 317 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť výrokov o vine, treste, náhrade škody, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Prihliadol i na chyby, ktoré odvolaním neboli vytýkané, za stavu, keď bol limitovaný zásadou reformatio in peius a zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Odvolací súd postupom podľa citovaného ustanovenia zistil, že v konaní predchádzajúcom napadnutého rozsudku

- nedošlo k podstatným procesným chybám, majúcim charakter porušenia zákona v zmysle § 321 ods. 1 písm. a) Tr. por., ani k chybám, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania v zmysle § 371 Tr. por.,

- bolo vykonané dokazovanie za rešpektovania všetkých procesných práv obžalovaného a v súlade s tými zásadami kontradiktórneho procesu, ktoré boli prebraté do Trestného poriadku,

- v odôvodnení napadnutého rozsudku sú uvedené dostatočné právne úvahy, akými sa súd I. stupňa riadil pri hodnotení ním vykonaných dôkazov, zistení a ustálení skutkového stavu, právnej kvalifikácie žalovaných skutkov napokon aj pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu a náhrade škody. Podľa § 2 ods. 10 Tr. por., orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por., orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Odvolací súd na podklade predloženého spisového materiálu zistil, že skutkové zistenia uvedené v napadnutom rozsudku sú v súlade s vykonanými dôkazmi, ktorými bolo jednoznačne a nepochybné preukázané spáchanie skutkov opísaných vo výroku o vine obžalovaným, a to aj napriek tomu, že tieto v rámci svojho výsluchu v prípravnom konaní popieral.

Súd I. stupňa precízne poukázal na obsahy ním vykonaných dôkazov na hlavnom pojednávaní, a to tak svedeckých výpovedí ako aj listinných dôkazov. Vykonané dôkazy súd I. stupňa náležite hodnotil, vrátane úmyselného zavinenia obžalovaného, v súlade so zásadami uvedenými v 2 ods. 12 Tr. por.

V odôvodnení napadnutého rozsudku sú v súlade s § 168 ods. 1 Tr. por. uvedené dostatočné právne úvahy, akými sa súd I. stupňa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, pričom uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opieral a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, ktoré si i vzájomne odporovali (výpovede obžalovaného a svedkyne B. oproti druhej skupine dôkazov).

Aj keď obžalovaný popieral, že by sa dopustil konania tak, ako mu bolo kladené za vinu, toto bolo preukázané výpoveďami svedkov R.. J. O., R. Z., S. J., G. Z., N. N., R. K., G. N., ktorými bola preverovaná obhajoba obžalovaného, a táto napriek obsahu svedeckej výpovede Z. B. nebola preukázaná.

Odvolacie námietky obžalovaného neboli dôvodné. Z výpovede svedka R.. J. O. bolo zistené, že obžalovaný nemal udelené oprávnenie na výbery peňažnej hotovosti a platby pomocou platobnej karty z účtu poškodenej spoločnosti na iný účel, než na nákup pohonných hmôt, teda ani na odmenu za ním poskytnuté služby vodiča pre poškodeného v sume 2400 eur, pretože poškodená spoločnosť žiadnu faktúru na danú sumu neeviduje. Navyše na zmluve o poskytovaní prác a služieb zo dňa 09.03.2015 medzi objednávateľom Q. X. NZ, s.r.o. a poskytovateľom - obžalovaným absentuje podpis obžalovaného.

B. ide o dĺžku trestného konania, táto bola spôsobená jednoznačne neprítomnosťou obžalovaného, pretože prvýkrát bolo z tohto dôvodu prerušené trestné stíhanie od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX, následne sa obžalovaný opakovane nedostavoval na úkony trestného stíhania z rôznych dôvodov, odmietal uviesť svojho zamestnávateľa, o čom svedčia úradné záznamy povereného príslušníka PZ.

Trestné stíhanie bolo opätovne prerušené od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX, následne od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX. Z tohto dôvodu sa odvolací súd nestotožnil s argumentmi obžalovaného, ktorými v dôsledku ním spôsobenej dĺžky trestného konania poukazoval na trest uložený mu napadnutým rozsudkom.

Súd I. stupňa podrobne a logicky analyzoval a zákonným spôsobom vyhodnotil vykonané dôkazy, vrátane listinných dôkazov jednotlivo ako aj v ich súhrne a tieto následne vyhodnotil v súlade s kritériami uvedenými v § 2 ods. 12 Tr. por.

I keď súd I. stupňa uviedol podrobné právne úvahy ohľadne právnej kvalifikácie skutkov ako prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák., ktorú si osvojil z podanej obžaloby, odvolací súd sa s týmito úvahami ani závermi nestotožňuje.

Trestného činu krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák. sa dopustí ten, kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej mocní a spôsobí tak malú škodu.

Trestného činu sprenevery podľa § 213 ods. 1 Tr. zák. sa dopustí ten, kto si prisvojí cudziu vec, ktorá mu bola zverená a spôsobí tak na cudzom majetku škodu malú.

Odvolací súd poukazuje na súdom I. stupňa ustálený skutkový stav, z ktorého vyplýva, že obžalovaný prevzal platobnú kartu k podnikateľskému účtu poškodenej obchodnej spoločnosti...bol oprávnený túto platobnú kartu použiť výlučne na platby za nákup pohonných hmôt do jemu zvereneho motorového vozidla...s povinnosťou nákupy poškodenej spoločnosti vyúčtovať...z uvedeného podnikateľského účtu poškodenej spoločnosti prostredníctvom tejto platobnej karty neoprávnene vykonanou platbou odcudzil finančné prostriedky, ktoré použil pre svoju vlastnú potrebu...z uvedeného podnikateľského účtu neoprávneným výberom hotovosti prostredníctvom tejto platobnej karty z bankomatu odcudzil finančné prostriedky, ktoré použil pre vlastnú potrebu...

Pre odlíšenie trestných činov krádeže a sprenevery je potrebné uviesť, že hoci u každého z nich je znakom cudzia vec, sú u nich rôzne okolnosti, za ktorých si páchatel' vec prisvojuje. Pri krádeži (§ 212 ods. 1 Tr. zák.) sa páchatel' veci zmocňuje, teda ju odníme z dispozície vlastníka, oprávneného držiteľa alebo i faktického držiteľa a tým si zaistí možnosť s vecou trvalo nakladať podľa svojej vôle. Pri sprenevere (§ 213 ods. 1 Tr. zák.) sa páchatel' veci týmto spôsobom nezmocňuje ale ju má už pred tým, ako si ju prisvojí, vo svojej moci, pretože mu bola zverená inou osobou (nemusí ísť o vlastníka veci) na to, aby s touto vecou nakladal určitým spôsobom, to znamená je mu na základe zverenia umožnené, aby určitým spôsobom s vecou nakladal, zásadne len v tom rozsahu, ako bolo vymedzené v rámci zverenia. Vo všeobecnosti platí, že vec je páchatel'ovi zverená, ak mu je odovzdaná do jeho vlastnej faktickej moci (držby alebo inej obdobnej dispozície) spravidla s tým, aby s ňou nakladal určitým spôsobom.

S poukazom na uvedené, podľa názoru odvolacieho súdu, zistený a súdom I. stupňa ustálený skutkový stav zodpovedá právnej kvalifikácii prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák., pretože bolo jednoznačne preukázané, že obžalovaný si prisvojil cudziu vec - platobnú kartu, ktorá mu bola zverená a túto použil spôsobom, ktorý presahoval rozsah jeho oprávnenia od jej vlastníka a spôsobil poškodenému väčšiu škodu.

Za prečin sprenevery podľa § 213 ods. 2 písm. a) Tr. zák. účinného v čase spáchania skutku možno uložiť trest odňatia slobody v sadzbe 1 rok až 5 rokov. Obžalovaný bol súdom I. stupňa uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák. v sadzbe 6 mesiacov až 3 roky. Za stavu, keď prokurátor odvolanie v neprospech obžalovaného nepodal, odvolací súd nemal zákonnú možnosť na zmenu výroku o vine napadnutého rozsudku, s poukazom na zásadu „reformatio in peius“.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy (§ 34 ods. 4 Tr. zák.).

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého výroku o treste dospel k záveru, že súd I. stupňa prihliadol na všetky rozhodné skutočnosti, na ktoré bol povinný prihliadnuť v zmysle kritérií uvedených v § 34 ods. 4 Tr. zák. Nepochybil, keď obžalovanému ukladal súhrnný trest odňatia slobody podľa § 42 ods. 1 Tr. zák., pretože obžalovaného odsudzoval za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol Okresným súdom Levice, ako súdom I. stupňa, vyhlásený rozsudok dňa 06.09.2017, sp. zn. 4T/41/2015 za prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1 Tr. zák., pričom trestné sadzby odňatia slobody pri oboch zbiehajúcich sa trestných činoch sú rovnaké, až 2 roky.

U obžalovaného bola správne zistená i prirážajúca okolnosť podľa § 37 písm. h) Tr. zák. - spáchal viac trestných činov. Keďže nebola zistená žiadna poľahčujúca okolnosť podľa § 36 Tr. zák., súd I. stupňa správne ukladal trest obžalovanému v upravenej sadzbe podľa § 38 ods. 4 Tr. zák., a to 16 mesiacov až 3 roky. Trest odňatia slobody uložený obžalovanému v konečnej výmere 16 mesiacov, to znamená na samej spodnej hranici trestnej sadzby, nemožno v žiadnom prípade považovať za neprimeraný.

Obžalovaný bol na výkon trestu odňatia slobody správne zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák., pretože v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Odvolací súd si v danom smere ako správne osvojil právne úvahy súdu I. stupňa na stranách 13 a 14 napadnutého rozsudku.

Súd I. stupňa napokon správne postupoval aj v rámci adhézneho konania, keď obžalovanému uložil povinnosť nahradiť spôsobenú škodu poškodenému, pretože výška škody je súčasťou popisu skutku uvedeného vo výroku rozsudku, ktorým bol obžalovaný uznaný za vinného, nárok na náhradu škody bol riadne a včas uplatnený (§ 287 ods. 1 Tr. por.).

Z týchto dôvodov odvolací súd nezistiac žiadne dôvody v prospech obžalovaného, ním podané odvolanie zamietol ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por.

Výrok tohto uznesenia bol prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.
(§ 185 ods. 2 Tr. por.)